

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Analýza zefektivnění správy zajištěného majetku a zjednodušení prodeje zajištěného majetku

Materiál byl rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dne 7. května 2013 vložení do elektronické knihovny eKLEP s termínem dodání stanovisek do 22. května 2013. K materiálu byly uplatněny následující zásadní připomínky.

Připomínkové místo	připomínka	vypořádání
Ministerstvo spravedlnosti	K 3.2.1 V příslušné části analýzy chybí argumenty a závěry, ke kterým většinově došla meziresortní pracovní skupina zřízená pro tyto účely. Na jednání této skupiny byla problematika koncepce správy zajištěného majetku podrobně diskutována, přičemž bylo uvedeno, že od orgánu činného v trestním řízení není vyžadováno, aby se primárně zabýval otázkou efektivnosti a nákladnosti správy zajištěného majetku a posuzoval finanční náročnost prováděných úkonů (v případě pověření správou majetku leží tato odpovědnost na pověřeném správci, který má zajistit efektivní správu a provádět potřebné úkony), ale jeho ingerence je založena faktem, že jde o zajištěný majetek, který pochází z trestního řízení, a orgán činný v trestním řízení se tak nemůže odpovědnosti ve vztahu k tomuto majetku zcela zprostit. Jeho rolí má být rozhodování o příslušných úkonech správy zejména z pohledu strategie a fáze trestního řízení, tj. zda je vhodné majetek prodat nebo provést určité úkony správy vzhledem k důkazní situaci a k fázi, ve které se řízení nachází. Jedině orgán činný v trestním řízení je povolán k rozhodování o omezení či zrušení zajištění majetku a k rozhodnutí o prodeji majetku (byť mu takový prodej má navrhnout příslušný správce) a osud zajištěného majetku je spojen s aktuálním průběhem trestního řízení. Proto se nejeví být žádoucí, aby byl orgán činný v trestním řízení zcela odtržen od otázek správy majetku zajištěného v trestním řízení. Takové úplné odtržení s sebou	Akceptováno Text upraven: kapitola byla přepracována tak, aby odrážela neukončenou debatu nad různými formami změny koncepce správy zajištěného majetku. Bylo upraveno hodnocení zahraničních právních úprav a vypuštěno tvrzení, podle kterého většina evropských států preferuje koncepci založení AMO. Na druhou stranu nelze souhlasit s tvrzením, že jedinou zátěží pro policejní orgány je zátěž finanční. Nepopiratelná je i související zátěž administrativní. Byl vypuštěn závěr, který kategoricky požaduje přesun odpovědnosti na jiný subjekt – ÚZSVM, a jako návrh opatření se uvádí analýza možných variant správy zajištěného majetku s tím, že teprve po důkladné analýze bude přistoupeno k případné legislativní změně. V tomto smyslu je nově naformulován

	kromě toho nese riziko, že dojde k zvýšení počtu případů zajištění majetku, kdy nebudou dány hmotněprávní podmínky pro odčerpání takového majetku, a následně dojde k rušení zajištění a k podávání žalob za nesprávný úřední postup. Stejně tak nebude nijak zvažováno, který majetek je nejvhodnější zajistit (byť právní úprava požaduje zajištění výnosů z trestné činnosti a majetku pachatele pro účely uspokojení nároků poškozeného či pro účely výkonu trestu, jistě není jejím smyslem, aby byl zajišťován majetek, který s sebou jednoznačně přinese více nákladů než zisku, pokud se nejedná o majetek, jehož povaha odčerpání vyžaduje – ostatně i v jiných státech zajišťují majetek výběrově a nezajišťují „vše, co jim přijde pod ruku“). Ostatně i citované zahraniční úpravy nasvědčují tomu, že v řadě států odpovědnost zůstává zcela či částečně na příslušných orgánech činných v trestním řízení. Ze 14 citovaných zahraničních právních úprav zůstává nejen odpovědnost za zajištěný majetek, ale i výkon faktické správy na orgánech činných v trestním řízení v 6 státech. Slovensko navrhuje právní úpravu shodnou s naší právní úpravou, tj. faktický výkon správy přenáší na jiný orgán, nicméně odpovědnost za správu je ponechána orgánům činným v trestním řízení. Pokud jde o zbylé státy, které přenáší faktický výkon správy na jiný orgán, není zřejmé, jakým způsobem se hradí náklady za výkon správy a jak je odpovědnost rozdělena. Pokud jde o Itálii, zmíněný centrální úřad spravuje až zkonfiskovaný majetek, nikoli majetek zajištěný v trestním řízení. Jak je v analýze uváděno, stávající právní úprava umožňuje zcela bez problémů přesunout faktický výkon správy na jiný subjekt, pokud se tak v rámci Policie ČR neděje, je to dáno jejími interními problémy, nikoli nedostatkem legislativní úpravy. Legislativní úprava po Policii ČR nepožaduje, aby fakticky vykonávala správu a zatěžovala se úkony s tím spojenými, <u>jedinou zátěží, o které lze diskutovat, je povinnost hradit finanční náklady spojené s výkonem správy.</u> Vzhledem k uvedenému požadujeme příslušnou pasáž upravit v uvedeném smyslu, tj. že zátěží je zejména odpovědnost v oblasti financování správy zajištěného majetku, přefakturovávání a úkony spojené s hrazením finančních nákladů, což vede i ke zpožděným platbám,	i návrh opatření.
--	--	--------------------------

	a že se navrhuje přesunout hrazení finančních nákladů z orgánů činných v trestním řízení na pověřeného správce. Nadále by to však měly být orgány činné v trestním řízení, které budou vyhodnocovat, zda majetek předají do faktické správy pověřenému nebo smluvnímu správci, vydávat a rušit pověření a rozhodovat o prodeji zajištěného majetku. Rozsah dalších úkonů v oblasti správy by měl být předmětem diskuze. Upozorňujeme nicméně, že se orgány činné v trestním řízení patrně nezbaví finančních nákladů spojených s předáním majetku do smluvní správy, což budou zejména u obchodních podílů nemalé finanční částky, stejně tak není řešeno hrazení nákladů spojených se správou vykonávanou exekutorem. To by pak vyřešila jen úplná změna koncepce v tom smyslu, že by správu centrálně vykonával Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, který by mohl majetek dále předávat do smluvní správy nebo jiným subjektům a nesl by i úplnou odpovědnost za správu. To už je však koncepce, která nebyla v pracovní skupině diskutována vůbec. S ohledem na skutečnost, že navrhovaný úkol je v rozporu se závěry jednání pracovní skupiny a že analýza nepodchycuje všechny otázky s takovým přesunem spojené, považujeme za potřebné další prodiskutování této změny a nalezení vhodného řešení, a proto požadujeme přeformulovat úkol v tom smyslu, že bude provedena analýza přesunu správy zajištěného majetku z orgánů činných v trestním řízení na pověřeného správce.	
ÚZSVM	<u>Kapitola 3.2.1. Přesun financování správy.</u> Navrhovaná opatření vedoucí k přesunu odpovědnosti za správu zajištěného majetku na ÚZSVM nemají oporu v provedené analýze: A) Uvádí se analýza 14-ti zemí, kdy v sedmi případech vykonává správu majetku orgán činný v trestním řízení – z toho ovšem nevyplývá, že jen v menšině států spravuje zajištěný majetek policie, ani to, že by bylo vhodné přenést správu na jinou organizační složku státu, která rovněž cizí majetek běžně nespravuje. B) V poměrech ČR se analýza odůvodněním, proč by ÚZSVM mělo být nejvhodnější organizační složkou státu pro správu majetku, vůbec nezabývá. Nebýt majetku zajištěného v trestním řízení, ÚZSVM by se nikdy správou motorových vozidel nezabýval. Závěrečný argument, že ÚZSVM „spravuje odumrté“ je lichý, když žádná taková činnost	Akceptováno Text upraven, viz vysvětlení u obdobné připomínky MSp

	neexistuje. C) Analýza možností policie, coby organizační složky státu, která – stejně jako UZSVM - má civilní zaměstnance a hospodaří s majetkem státu, vůbec provedena nebyla. <u>Navrhuji</u> v této oblasti analýzu dopracovat a teprve poté zvážit, jaký subjekt je nejvhodnějším správcem, a to s ohledem na různý druh a zajištěných majetkových hodnot.	
Ministerstvo financí	V bodě 3.1.1 na str. 9 shora se uvádí: "Financování správy zajištěného majetku je z hlediska celkového rozpočtu Policie České republiky nevýraznou položkou.", avšak v subkapitole 3.1.3 na str. 12 v odstavci druhém je naopak uvedeno, že "Na rozdíl od něj přistupuje Policie České republiky k povinnostem správce o něco méně pečlivě a někdy dokonce na spravování zajištěného majetku téměř rezignuje. Důvodem jsou finanční náklady spojené se správou majetku, přičemž důsledný přístup ÚZSVM ke spravování majetku, který má vést k pokud možno co nejvyšší míře zachování jeho hodnoty, je finančně nákladnější." Jestliže jsou náklady na financování správy zajištěného majetku zanedbatelnou („nevýraznou“) položkou, je to v rozporu s tvrzením, že finanční náklady jsou důvodem, proč Policie České republiky na tuto činnost rezignuje. Z textu vyplývá, že důvodem je spíše než finance neúměrná zátěž policejních útvarů, které ani k vykonávání činnosti tohoto typu nejsou určeny.	Vysvětleno Z hlediska celkového rozpočtu PČR tvoří správa majetku podstatnou část, nicméně pro jednotlivé útvary, u nichž správa zajištěného majetku tvoří sice nízkou, ale neustále rostoucí položku, toto představuje i finanční zátěž, jak je vysvětleno např. na str. 4 dole. Na různých místech materiálu je tak identifikována finanční a administrativní zátěž jako hlavní příčiny problémů aplikační praxe, přičemž materiál přiznává, že často nelze rozlišit, která příčina v jaké situaci převládá.
	V bodě 3.1.2 k návrhu opatření na str. 10 a 11 - z materiálu není zcela jasné, jak bude dosaženo změny současného neuspokojivého stavu, co se týká neochoty soudů přebírat odpovědnost za správu zajištěného majetku, jestliže právní úprava této problematiky již v současné době existuje, nabyla platnosti a účinnosti a přesto nebylo dosaženo cílového stavu. Nemá patrné, že by se Policii ČR dostával do ruky nějaký nový nástroj, který by k řešení této problematiky napomohl kromě pokynu policejního prezidia. Nejpádňejším argumentem však dle našeho mínění zůstává platná právní úprava v zákoně Č. 279/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v § 1 odst. 4.	Vysvětleno Materiál popisuje, že policie v současnosti již téměř rezignovala na pokusy předávat majetek do správy soudu. S určitou mírou podpory jak ze strany resortu vnitra tak spravedlnosti a s aktivizací výměny potřebných informací mezi policií a soustavou státního zastupitelství bude možné znovu působit na soudu a na jejich povinnost přijmout odpovědnost za fázi

		správy majetku v průběhu hlavního líčení. V současnosti tuto otázku soudy ani nevnímají jako téma, neboť již téměř nedochází ke sporům a praxe vyvinula postupy, které sice fungují, ale uvalují největší část administrativní i finanční zátěže na policii.
	V případě bodu 3.1.4 k návrhu opatření zdůrazňujeme, že Celní správa České republiky (dále jen „CS ČR“) se také potýká s problémy se skladováním zajištěného zboží a v současné době nedisponuje dostatečnou kapacitou skladovacích prostor. Tento problém je řešen skladováním u třetích osob, z nichž nejvýznamnějším subjektem resp. v daném případě organizační složkou státu je SSHR. Možnost skladování zboží zajištěného jinými orgány činnými v trestním řízení je omezována na případy řešené ve spolupráci s Policií ČR, a to zejména z důvodů v materiálu popisované „nechuti“ ke skladování zajištěného zboží Policií ČR. Vzhledem k tomu, že CS ČR je jednou účetní jednotkou, přenos a úhrada nákladů k tíži <u>jiných orgánů činných v trestním řízení v rámci CS ČR</u> není problémem rozpočtovým ani účetním, protože se děje v rámci jednoho rozpočtu.	Akceptováno Z kapitoly vypuštěny zmínky o CS a návrh opatření k optimalizaci je vztažen pouze na skladovací kapacity resortu vnitra.
	V bodu 3.1.4 považujeme za nezbytné jasněji formulovat poslední větu v rámci návrhu opatření, týkající se „dvoustranných dohod ad hoc“; z dosavadního znění podle našeho názoru není zřejmá věcná resp. majetkoprávní podstata navrhovaného dílčího opatření, a to zejména s ohledem na okruh institucí, jichž by se podle všeho měly tyto dohody týkat. Postup by proto bylo vhodné uvést zejména do kontextu s možnostmi, které vyplývají z režimu zákona č. 219/2000 Sb.	Akceptováno Kapitola přepracována
	V bodě 3.2.1 k návrhu opatření na str. 17 - podotýkáme předně, že Ministerstva financí se principiálně nemůže týkat „legislativní“ přesun odpovědnosti za spravování a financování majetku zajištěného v trestním řízení na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „ÚZSVM“), neboť nepochybně půjde nadále o materii zákona č. 279/2003 Sb., která do působnosti Ministerstva	Akceptováno Návrh opatření přepracován – viz vysvětlení u připomínky MSp.

	financí nespadá. Uvedení Ministerstva financí minimálně v tomto kontextu zde není na místě. Máme dále zásadní pochybnost o přesunu odpovědnosti za spravování a financování majetku zajištěného v trestním řízení na ÚZSVM jako takovém, protože ÚZSVM byl jako organizační složka státu zřízen k plnění úkolů na úseku právních služeb týkajících se <u>majetku státu</u> a rovněž jeho role při hospodaření s majetkem se týká výhradně <u>majetku státu</u>. Není žádnou „všeobecnou“ majetkovou agenturou. Plošným argumentem zde nemůže být ani skutečnost, že zajištěný majetek v některých případech později připadá státu např. z titulu propadnutí, pokud příslušnost hospodařit s konkrétním majetkem – a to právě tím, kterého si analýza z pohledu praxe nejvíce všímá, tedy automobilů, elektroniky a výpočetní techniky – ani nepřísluší ÚZSVM, nýbrž právě organizačním složkám státu v rámci resortu Ministerstva vnitra (srov. § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, v platném znění), které s ním na základě toho hospodaří a tedy i nakládají. V tomto kontextu pak není zřejmé, jak tyto organizační složky státu mohou hospodařit a nakládat s uvedeným majetkem státu, pokud by v jejich rámci mělo být problémem činit kroky spojené se správou zajištěného majetku, které mají v principu obdobnou povahu. Upozorňujeme současně, že pokud by mělo být do procesu postupného převádění zajištěných věcí do správy ÚZSVM zapojeno také Ministerstvo financí, měl by být v materiálu doplněn podrobnější popis jeho role – dosavadní text v tomto směru nemůžeme považovat za dostatečný a k jeho obsahu se z toho důvodu prozatím nelze v úplnosti vyjádřit. Rovněž by zde mělo být uvedeno, zda se počítá nebo nepočítá s vynaložením finančních prostředků ze strany Ministerstva financí v souvislosti s jeho zapojením do celého procesu. Pokud by se s vynaložením takových prostředků počítalo, bylo by třeba jasně vymezit, v jaké výši a za jakým účelem by měly být tyto prostředky vynaloženy.	
	• V případě bodu 3.2.1 poukazujeme v kontextu s bodem 4, obsahujícím doporučení k řešení konkrétních věcných okruhů popsaných v Analýze, na určitou nevyváženost materiálu.	Akceptováno Kapitola přepracována. Návrh opatření předpokládá další diskuzi nad

	Doporučuje-li se v závěru zachování současného stavu s navrhovanými legislativními úpravami, které mají za cíl zjednodušení správy zajištěného majetku útvary Policie České republiky a soudy, pak podle našeho názoru nemá opodstatnění návrh opatření v rámci bodu 3.2.1, tak jak je zatím formulován, uvažující „předání“ této správy ÚZSVM. Podotýkáme (i v návaznosti na předchozí připomínku), že materiál vůbec nepostihuje hodnocení situace, která by nastala v případě, že by správa tohoto majetku byla legislativní cestou předána ÚZSVM. V tomto smyslu by pak ani bod 3.2.1 jako celek v principu v materiálu neměl být uváděn.	volbou řešení a až poté změnu legislativy
místopředsedkyně vlády České republiky a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí	K části 3.2.4 Navrhujeme, aby bylo dodrženo zadání uvedené ve Strategii vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014, tzn., aby byly v souvislosti se správou jiných majetkových hodnot navrženy právní nástroje, které dosud nejsou v právní úpravě obsaženy. Tato připomínka je zásadní.	Částečně akceptováno, vysvětleno Strategie vlády žádá, aby v souvislosti se správou byly řešeny 3 okruhy problémů: a) prodej zajištěného majetku ještě před pravomocným rozhodnutím ve věci samé, b) správa zajištěných nemovitostí a c) správa jiných majetkových hodnot, především podílů na obchodních společnostech V prvních dvou bodech analýza přináší řešení, jedná se o kapitoly 3.2.2.(prodeje) a 3.2.5. (nemovitosti). Kapitola 3.2.4 upravující možnou změnu legislativy v případě správy jiných majetkových hodnot, zejména podílů na obchodních společnostech, byla doplněna o nový návrh opatření (rozšířit expertní skupinu a analyzovat otázky spojené s úpravou správy obchodních podílů)

V Praze dne: 29. května 2013

Vypracovala: JUDr. Eva Romancovová

tel: 974 832 641